

1. NEDELE POSTNÍ (cyklus C)

📖 Dt 26,4-10; Řím 10,8-13; Lk 4,1-13

1. čtení – Deuteronomium 26,4-10

Mojžíš řekl lidu: „Kněz vezme z tvé ruky koš a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a vyznáš před Hospodinem, svým Bohem: Můj praotec byl potulným Aramejcem, sestoupil do Egypta a přebýval tam v malém počtu osob jako přistěhovalec. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným. Egypťané však nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. **Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta mocnou rukou, napřaženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem oplývající mlékem a medem. Nyní hle – přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine! Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem, a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu.**“

2. čtení – Římanům 10,8-13

Bratři! Co říká Písmo? „**Blízko tebe je to slovo, máš ho v ústech i ve svém srdci**“; to je slovo víry, které hlásáme. **Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse.** Písmo přece říká: „**Žádný, kdo v něho věří, nebude zklamán.**“ Není totiž žádný rozdíl mezi židem a pohanem: všichni přece mají jednoho a téhož Pána a ten je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. **Vždyť „každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen“.**

Evangelium – Lukáš 4,1-13

Ježíš se vrátil od Jordánu **plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel.** Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „**Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!**“ Ježíš mu odpověděl: „**Je psáno: „Nejen z chleba žije člověk.**“ Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „**Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.**“ Ježíš mu na to řekl: „**Je psáno: „Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!**“ Potom ho (ďábel) zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „**Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: „Svým andělům dá o tobě příkaz, aby tě ochránili, takže tě ponесou na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.**“ Ježíš mu odpověděl: „**Je řečeno: „Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!**“ Když ďábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času.

➔ **K Božímu slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Pokoušení se živí z trojího základního hladu člověka, hladu po věcech, po lidech a po Bohu. Představují možnost zaručit mu uspokojení tím, že k nim má majetnický vztah – věci prostě má, nad lidmi má moc a Boha má skrze svou vůli –, namísto aby je přijal jako dar. V každém hříchu se opakuje hřích Adamův: člověk se zmocňuje daru, a tím ho odděluje od jeho pramene.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 19)

Kěž slovo odpuštění dojde ke všem a pozvání zakusit milosrdenství nenechá nikoho lhostejným. Moje pozvání k obrácení směřuje ještě naléhavěji k těm, kdo jsou svým způsobem života daleko od Boží milosti. Mám na mysli zejména muže a ženy, kteří patří ke zločinným uskupením jakéhokoli typu. Prosím vás k vašemu dobru, abyste změnili život. Žádám vás o to jménem Božího Syna, který, ač potíral hřích, nikdy neodmítl žádného hříšníka. Neupadněte do oné děsivé pasti přesvědčení, že život závisí na penězích a že ve vztahu k nim všechno ostatní ztrácí hodnotu a důstojnost. To je pouhá iluze. Peníze si neodneseme na onen svět. **Peníze nedávají pravé štěstí.**

Násilí používané ke hromadění peněz prosáklých krví nás nečiní mocnými ani nesmrtelnými. Všichni dříve či později předstoupíme před Boží soud a nikdo nebude moci uniknout.

